

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעורורים אזרחיים
ע"מ 12-02-48567 ברגר נ' מנהל מסוי מקרקעין נצרת

בפני כב' השופט עבד אל רחמאן זועבי
החברו – ע"ד הללי אליהו
החברו – ע"ד נادر זועבי

1		בעניין שבין:
2	1.	מרדיכי אליהו ברגר
3	2.	לאה הלגה ברגר
4		ע"י עורך דין משה הר-שמש
5		העוררים
6		נגד
7		
8		מנהל מסוי מקרקעין נצרת
9		המשיב
10		
11		<u>פסק דין</u>
12		
13		

1. זה הוא עדר על החלטות המשיב בהשגה שראה בה בקשה לתיקון שומה לפי סעיף 85 לחוק מסוי מקרקעין (שבח ורכישת) התשכ"ג-1963, להלן החוק. וזה את בקשת העוררים, שהוגשה عليهم כהשגה, וחיבר אותם במס בגין העברת מקרקעין נושא הדיון בין בני הזוג מבעל לאשתו, טענת העוררים כי הרכוש שיך לשני בני הזוג למורת שהוא רשום על שם הבעל בשולמות. כי כאן חלה לטענותם הילכת השיתוף בין בני הזוג כדמותי. המחלוקת גם סביב@g הדורת הפניה למשיב, שהעוררים רואים בה השגה לפי סעיף 87 לחוק, והמשיב רואה בה בקשה לתיקון שומה לפי סעיף 85 לחוק. כאמור המשיב ראה בפניה אליו בקשה לתיקון שומה לפי סעיף 85 לחוק וזה את הבקשת וחיבר את העוררים במס. לא קיבל את טענת העוררים בפניהם אליו כי מדובר ברכוש משותף בין בעל ורעיתו לבני הזוג הנושאין כדמותי וכי בתוקף זה, אין כאן העברת מקרקעין שחייבת במס וכן כאן חל סעיף 69 לחוק.
2. אין מחלוקת שהמקרקעין רשומים על שם הבעל לבדו, זאת למורות שאין מחלוקת כי הזכות שנרשמה על שם הבעל, הייתה כאשר היו בני הזוג נשואים זה זהה כדמותי שניים ריבוט לפני רישום הזכות על שם הבעל. המשיב דחה טענת העוררים כי העברת זכות מהבעל ליעיטה ברכוש הרשות על שמו על פי הדיון פטורה ממש רכישה וחיבר אותם כאמור בתשלום המש.

בית המשפט המחווי בנצרת שבתו כבית-משפט לעורורים אזרחיים

ע"מ 12-02-48567 ברגע נ' מנהל מסוי מקרעין נצרת

1

2. לא הובאו בפניו סיכון המשיב אם הוגשו. סיכון המשיב התעכבו מעבר למועדים
3 שנקבעו להגשתם, ולמרות ההארכה שניתנה בעניין זה, אין בפניו סיכון עמדת המשיב
4 ששימשה אותו בחולתו. لكن אנו מסתמכים על הסיכום שהוגשו על ידי העוררים בלבד
5 ועל העדויות שהושמדו והמודגים שהוגשו במהלך הדיון.

6

7. שלוש מבין נקודות המחלוקת חן דיניות :

8. א. האחת על שחייב המשיב לראות בהשגה בקשה לתיקון שומה לפי סעיף 85 לחוק

9. למורתה שהמשמעות בו דין המשיב נושא כתורת "השגה", שהוגש לפי סעיף 87 לחוק.

10. (ראה נספח א'),

11. ב. השנייה נוחית דינית לגבי טענת העוררים, שהמשיב התעלם ממנה ולא זימן את

12. העוררים לדין בפניו למורת בקשות שכתבה בהשגותם בפרש – (ראה סעיף

13. 41 לנקודת החשגה נספח א') ואף לא תיחס בקשותם בחולתו להופיע בפניו.

14

ג. השלישייה היא, כי המשיב לא נימק את החלטתו בהשגה ודחה אותה כאילו זו

15. הייתה בקשה לתיקון שומה, ולא נימק מדוע הגיע למסקנה זו. המשיב גם לא נימק

16. מדוע לא מצא לנכון לזמן את העוררים בבקשתם וסתפק באמירה כי מדובר

17. בתיקון שומה ולא בהשגה ולא הוסיף דבר בקשר למסקנה אליה הגיע בחולתו.

18. יתר על כן הוא גם לא נימק מדוע העוסקה הנדרונה חייבת במס ואינה פטורה ממש.

19

20. כמי שעה מכתב העורר, ולמען שלא נקט עמדה בשלב זה, נקרא להשגה שלטענת העוררים

21. הוגשה בכינוי "הפניה". עיקר המחלוקת היא, אם העוסקה במקרקעין עליה דוחה, חיבת במס

22. בחולות המשיב או פטורה ממש טענות העוררים, זאת בהסתמכם על החלטה, שקיים

23. בקשר לזכויות בני הזוג בעל ואשה, שכל רוכש שהגיע לבני הזוג הינו נושאים זה לזה

24. כדמויי הוא יהיה שיך לשני בני הזוג, גם אם הוא רשם על שם אחד מהם. כי קימת הנחה

25. שרכישת המקרקעין נעשתה מ קופת המשותפת של בני הזוג, לא כל שכן כאשר בני הזוג

26. נושאים כדמויי .

27

28. **בדיוון**

29. 6. בטרם נחליט בטענה העיקרית בדבר חיוב או אי חיוב במס כאמור לעיל בסעיף 4, ראוי כי

30. נתיחס דוקא לטענות הדיניות, כפי שנוסחו בסעיף 3. א. ו- ב. ו- ג. כי אם יתקבלו טענות

31. העוררים בשני אלה, יתכן ולא יהיה צורך לפ███ בחלוקת העיקרית בשלב זה, כפי

32. שהדברים יובהרו בהמשך בפסק דין זה ,

33

34

בית המשפט המחווי בנכרצה בשבתו כבית-משפט לעורורים אזרחיים

ע"מ 12-02-48567 ברגר נ' מנהל מסוי מקרעין נכרת

.7   1   השאלה הדינית הראשונה היא , מדו"ע ראה המשיב בפניה , בקשה לתיקון שומה לפי סעיף
2   85 לחוק ולא השגה כלשונה לפי סעיף 87 לחוק, לא מצאנו החלטה מנומקת של המשיב
3   בעניין זה.
4

.8   5   לעומת זאת המשיב קבע בchalutot בפסקה המכונה "הנדון" , כי מדובר כאן בבקשת
6   לתיקון שומה לפי סעיף 85 לגבי חלקה מס' 226 בגosh מס' 11184 , להן המקרעין ,
7   לפיכך המשיב החיליט כי הפניה היא בקשה לתיקון שומה לפי סעיף 85 לחוק , וודה את
8   הבקשה. משום מה לא מצא המשיב לנכון לנמק החלטתו בכל הנוגע למוחות הפניה , אם היא
9   השגה או בקשה לתיקון שומה, כמובן שאין בפנינו כל נימוק להחלטות המשיב לגרסתו
10   בבקשתה לתיקון שומה , הוא דחה את הבקשה אשר לדעתו היא עומדת בינו לבין הוראות
11   הדין ולא פרש לאייה דין והוא מותכו.
12

.9   13   בקשר לשאלת הדיניות השנייה בדבר אי זימון העוררים לדין עם המשיב בטרם ניתן
14   החלטתו, לא מצאנו נימוק מספקראי הזמנת העוררים לדין, חוץ מן האמרה כי מדובר
15   בבקשתה לתיקון שומה לפי סעיף 85 וכן הוא פטור מלהזמין את העוררים לדין. לשון סעיף
16   85 אומרת כך :

.10   17   "המנהל רשאי , בין ביוםתו ובין לפני דרישת מי שישלים מס , לתיקן שומה שנעשתה לפי
18   הסעיפים 79, 78, 1-82, תוך ארבע שנים מיום שנעשתה בכל אחד מהמקרים האלה :
19   (1) נתגלו עבודות חדשות העשויות, לבדוק וכו... לחיב במס או לשנות את סכום
20   המס .
21   (2) המוכר מסר הצורה בלתי נכונה שהיא בה כדי לשנות את סכום המס או למנוע
22   תשלום מס .
23   (3) נתגלתה טעות בשומה "

.11   24   נסינו לדלות הנמקה לאי זימון העוררים לדין, והגענו למסקנה כי המשיב לא ראה הוראה
25   בסעיף 85 , המחייב אותו להזמין את מגישי הבקשה, למורת בקשת העוררים להתייצב פניו
26   להסביר עמדותם וצרף מסמכים ככל שיידרשו. בשאלת הסיבה לאי הזמנת מגישי הפניה לדין,
27   ענה מר ראייך שחייב – שמא יחויז אצל המשיב, ל בא כוח העוררים כך : "כבראה
28   שהמפקיד ראה שמדובר בתיקון שומה, אז אין חובה על פי החוק להזמין לדין....." מר
29   ראייך שחייב מסכם תשובה בעניין זה כך : "אני לא החלטתי בבקשתה זו". המשטמע
30   מאמרה זו כי : אילו הוא היה המחייב בבקשתה היה נהוג אחרת, אין לדעת.
31

.32   33   34   35   36   37   למורת נסינו לנו דבר המצדיק את קביעת המשיב כי מדובר בבקשתה לתיקון לפי סעיף
37   85 לחוק, לא מצאנו כי הפניה למשיב הייתה בבקשתה לתיקון שומה לפי סעיף 85 לחוק . זאת
38   מפני שלא נתקימו התנאים לכך הקבועים בסעיף 85 לחוק : שאין כאן פניה מצג משלפ' המס
39   כי חל שינוי שמשמעותו את המס , גם לא נתקיים התנאי שהמשיב יזם את הפניה כי לא הוא

בית המשפט המחווי בנצרת שבתו כבית-משפט לעורורים אזרחיים

ע"מ 12-02-48567 ברגע נ' מנהל מסוי מקרעין נצרת

- שיזם הפניה . גם מצב הדברים לפי המסמכים שצורפו והעדויות שהושמעו, אינם מבססים
 את קביעת המשיב כי מדובר בבקשת תיקון לפי סעיף 65 לחוק. לא מצאנו גם שהמשיב
 נימק החלטתו , בנימוקים הנשענים על הוראת חקיקה כלשהי , המשיב סתם ולא פרש.
 4
 5. בשאלת זו אין לנו אלא להסכים עם העוררים כי הם לא בקשרו תיקון שומה לפי סעיף 85
 6. לחוק , וגם המשיב לא יוזם תיקון שומה, וכי מדובר בהשגה לפי סעיף 87 הקובל ע"כ:
 7
 8. (א) "הרופא עצמו מקופח בהודעת שומה רשי תוקן שלושים ימים מיום שנמסרה לו
 9. ההודעה , להשיג עלייה לפני המנהל בכתב שבו יפרט את פרטי השומה עלייה הוא
 10. חלק וייתן טעם להשגתו. המנהל ישיב למשיג את החלטתו המונומתק בכתב תוקן
 11. שנה מיום שקיבל את הודעה ההשגה או תוקן שלושים ימים שאישר כי
 12. המשיג המציא את כל המסמכים והפרטים שנדרש להמצאים , לפי המאוחר
 13. יותר, לא השיב המנהל למשיג במהלך תקופה זו , יראו את ההשגה כאילו
 14. התקבלה"
 15. ראוי להעיר כי סעיף זה תוקן ותקופה שבה על המשיב לתת החלטה קצרה
 16. יותר).
 17
 18. (ב) לא יחליט המנהל לדוחות את ההשגה, כולה או מಕצתה, מבלי שניתנה למשיג
 19. הזדמנויות סבירה להשמע טענותיו, אם ביקש המשיג בהודעת ההשגה".
 20
 21. אין בפני הוועדה ראיות המצביעות על עשית עסקה וקביעות שוי על ידי המשיב, אשר הופך
 22. זאת לשומה סופית. כמשמעותו מהחלטות המשיב, כאן הייתה שומה אשר עבר עליה פרק זמן
 23. שהופך אותה לשומה סופית וכי הפניה, לפי גרסת המשיב, למורת שנותאות כוורתת "השגה"
 24. אינה אלא הרשה לתקן שומה לפי סעיף 65 לחוק המוגשת זמן רב אחרי שנקבעה השומה
 25. הסופית. הוועדה הגיעה לפרשנות כונתו של המשיב בחילתו גם מניסיונו לקרוא מה
 26. נכתב בין השורות זו את מוחסן ראיות מספיקות.
 27
 28. לא כך רואו העוררים את החלטה של המשיב בהשגם, לטענתם לא הייתה כאן כל עסקת
 29. העברת מקרקעין בין בני הזוג וכי קרייזה בעלת זכויות במקרקעין מכוח השיתוף בין בני זוג
 30. נשואים כדמות. וכי החלטת מיסים על מנת ביטוי לזכות הרעה בשותפה וכבעל זכות על פי
 31. החלטת השיתוף, מהו החלטה מוטעית של המשיב ולכן הם הגיעו להשגם לפי סעיף 87
 32. לחוק ולא בקשה לתקן שומה לפי סעיף 85.
 33
 34. זה כל אשר אנו יכולים למלמד, מדובר בא כוח העוררים בנימוקי ההשגה שהגיש מחדברים
 35. שכותב בעמוד 2 של הבקשה בסעיפים מס' 8, 9, 10 ו- 11 שם כך נאמר:

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לערבעורים אזרחיים

ע"מ 12-02-48567 ברגר נ' מנהל מיסוי מקרקעין נצרת

1 בין השנים 1994-2009, העבירות העורכיות לילדיהם ינקי ברגר וליאורה ברגר
2 ומיכאל ברגר את מלאה הזכויות במרקען שיש להם שם נושא הדיון ללא
3 תמורה. זכויות העורכיות במרקען באו להם בהבראה ללא תמורה מאות הסבא
4 ולאחר מכון מאות הדוד. 5

בקבות דוחי העוררים על מכירת הזכויות במרקען כפי שנאמר קודם לכן, דרש המנהל מהם שידוחו על העסקה ביניהם, כלומר העברת מזרחי בוגר עורך מס' 1 לרעתו, לאה הלהג בוגר עורת מס' 2. ונאמר בסעיף 10 לニימוקים כי אכן העוררים המכונים בניינוקים הורלים, דוחו כדרישתו של המשיב למורות שהעסקה נעשתה לפני יובל שנים, והם ביקשו פטור מסס זאת לפי סעיף 69 לחוק, כיון שזכויותיהם בערך של הרעה, קבועים על החלט השיתוף בין בני זוג. וכי הבעלים כאן אינם אלא "אמנו" לרעתו בחזקתו בירושם על שמם כולל זכויותיהם בשיעור מוחצית כזוג נשוי שקיבל את המקרקעין בהיותם נשואים, בעל ואשה שניים ובות לפני קבלת הזכות במרקען. לטענתם צריך להחיל על העברת הזכות במרקען כהברה של אמן לננה, וזה על פי סעיף 69 (ב) לחוק שפטו אמן משלש מסים על העברת הקרקע לננה זאת אף על פי שלא נתן בשעתו הודעה על כך לפי סעיף 60 (ג) לחוק, אך אין צורך במונע הודעה כי היינו אמן נושא מהיות הזוג בעל ואשה של הזכויות שנרכשו אחורי שהם נשואים, הם בבחינת רכוש משותף והרשותם בבעלים אינם אלא אמן לאחר ואין צורך בזמן הודעה כי ההלכה הקובעת היא באה במקומות הודעה.

בפועל בנסיבות של העוררים לפטור ממס בכל הנוגע להעברת זכויות האשה המוחזקות על ידי הבעל, לא נתקבלה. גם לא נתקבלת הטענה כי לא הייתה כאן כל עסקה במקרקעין וכי הרעה זכאית לטענת העוררים, החלקה במקרקעין מכוח הלמת זכות השיתוף בין בני הזוג נשואים כדמות". זהה בעצם לחלוקת שבעיר שלפנינו.

המסקנה

16. המסקנה אליה הגיעו בעבר זה היה כדלקמן :

בית המשפט המחוזי בנ策ת שבתו כבית-משפט לערעוורים אזרחיים

ע"מ 12-02-48567 ברגר נ' מנהל מסוי מקרקעין נכרת

בית המשפט המחוזי בנתניה כבית-משפט לערעוורים אזרחיים

ע"מ 12-02-48567 ברגר נ' מנהל מסוי מקרקעין נכרת

1 נוכח התוצאה אליה הגיעו, אין אנו מטילים הוצאות על הצדדים.

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

ניתן היום, א' אייר תשע"ג, 11 אפריל 2013, בהעדר הצדדים.

אברהם הללי, עוזייד

ע.ר זועבי, שופט - אב"ד

מירב

עובד אל רחמן זועבי, שופט

13

14

15

16

17

18

19

7 מתוך 7